

Sygn. akt VI U 1265/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Anna Stasiewicz Kokotowska
Protokolant:	stażysta Joanna Mateuszczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2016 r. w S.

sprawy K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 29 września 2015 roku nr (...)

oddala odwołanie.

SSO Anna Stasiewicz Kokotowska

Sygn. akt VI U 1265/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. **decyzją z 29 września 2015** 2012 roku, po rozpatrzeniu wniosku **K. M.**, odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 21 września 2015 roku uznała ubezpieczonego za osobę zdolną do pracy.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony K. M., który w odwołaniu złożonym 3 listopada 2015 roku wniósł o przyznanie mu prawa do renty. W uzasadnieniu swojego stanowiska ubezpieczony wskazał, że w dniu 3 listopada 2014 roku uległ wypadkowi, powikłania po nim nie ustąpiły do tej pory, a wręcz nasiliły się, co uniemożliwia pracę. Odwołujący wskazał, że ma zawroty głowy, omdlenia, bóle głowy i szum w uszach, zaburzenia wzroku. Nadto nie może się skupić, jest rozdrażniony, ma zaniki pamięci. Kolejną dolegliwością po wypadku jest drętwienie rano całej lewej połowy ciała.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, podtrzymując stanowisko komisji lekarskiej ZUS oraz argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. M. urodził się (...). Legitymuje się on wykształceniem wyższym jako inżynier techniki samochodowej, od 1983 roku pracuje jako nauczyciel praktycznej nauki zawodu w Zespole Szkół (...) w S...

Niesporne.

W dniu 3 listopada 2014 roku K. M. uległ wypadkowi przy pracy - podczas otwierania drzwi nastąpił gwałtowny podmuch wiatru i drzwi pchnięte siłą wiatru przewróciły powoda. Ubezpieczony przewieziony został na Oddział Ratunkowy Szpitala przy ul. (...) w S., gdzie wykonano tomograf komputerowy i przeprowadzono badanie neurologiczne. Ubezpieczony w wyniku wypadku doznał urazu głowy z chwilową utratą przytomności oraz wstrząśnienia mózgu. Badanie TK nie wykazało zmian kostnych pourazowych ani krwawienia śródczaszkowego, a jedynie krwiak podczepcowy, bez istotnych zmian pourazowych. Pacjent w stanie dobrym opuścił szpital.

Niesporne, a nadto: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, k. 5 plik I akt ZUS,

karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 4, 5 plik dokumentacji lekarskiej ZUS.

W związku z wypadkiem przy pracy, w okresie od 4 maja 2015 roku do 1 sierpnia 2015 roku K. M. miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: decyzja z 15.06.2015r., k. 21 plik I akt ZUS.

W dniu 31 lipca 2015 roku ubezpieczony złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Orzeczeniem z dnia 19 sierpnia 2015 roku lekarz orzecznik ZUS orzekł, że u K. M. nie stwierdza się niezdolności do pracy

Po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, orzeczeniem z dnia 21 września 2015 roku Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u ubezpieczonego długotrwałej niezdolności do pracy.

W okresie do dnia 31 sierpnia 2016r. ubezpieczony przebywał na nauczycielskim urlopie dla podratowania zdrowia. Decyzją z dnia 4 października 2016r. przyznano ubezpieczonemu nauczycielskie świadczenie kompensacyjne od dnia 01 września 2016r. do dnia poprzedzającego dzień osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku 67 lat.

Dowód : wniosek o rentę z 31.07.2015r., k. 1-4 plik II akt ZUS

orzeczenia lekarzy orzeczników ZUS k. 23, 33-34 dokumentacji lekarskiej ZUS,

decyzja ZUS z 29.09.2015r., k. 13 plik II akt ZUS,

oświadczenie ubezpieczonego protokół rozprawy z dnia 10 10.2016r. k. 64-65.

U K. M. na moment złożenia wniosku o świadczenie oraz na moment wydania zaskarżonej decyzji rozpoznaje się przebyty uraz głowy ze wstrząśnieniem mózgu, bez następstw klinicznych, bóle kręgosłupa w wywiadzie, nadciśnienie tętnicze.

Stan zdrowia ubezpieczonego nie czyni go osobą niezdolną do pracy. Podczas badania neurologicznego nie stwierdzono ogniskowych objawów neurologicznych pod postacią niedowładów, porażań, jak również objawów zespołu bólowego. Zgłaszane przez K. M. dolegliwości mają głównie charakter subiektywny i nie znajdują odzwierciedlenia w stanie przedmiotowym.

Nadciśnienie tętnicze jest dobrze kontrolowane, przebiega bez zmian narządowych i nie stanowi przeciwwskazania do pracy.

K. M. może wykonywać pracę zgodnie z wykształceniem i doświadczeniem zawodowym jako nauczyciel zawodu.

Dowód: opinia biegłej neurolog, k. 16-17 akt spawy

opinia biegłej z zakresu medycyny pracy, k. 25-25 akt spawy

uzupełniająca opinia biegłej neurolog, k. 46 akt spawy

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. M. jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. nr 167, poz. 1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Na mocy art. 17 ust. 1 ustawy wypadkowej przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tego świadczenia oraz jego wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.). Renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy (art. 17 ust. 2 ustawy).

Przy tym za wypadek przy pracy uważa się, w myśl art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej, nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Legalna definicja niezdolności do pracy została zawarta w art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z nią osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Ustawa ta wyróżnia dwa rodzaje niezdolności do pracy: całkowitą i częściową. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast za częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2, 3 ustawy).

Pojęcie utraty zdolności do pracy zarobkowej obok elementu ekonomicznego, polegającego na obiektywnej utracie możliwości zarobkowania zawiera w sobie również element biologiczny, czyli naruszenie sprawności organizmu. Naruszenie to należy oceniać pod kątem możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji. Zgodnie zaś z art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji,

- możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Wobec prezentowanego przez organ rentowy stanowiska, tj. nieuznania ubezpieczonego za osobę niezdolną do pracy, istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy stan zdrowia K. M. czyni z niego osobę niezdolną do pracy, a jeśli tak, to w jakim stopniu oraz czy jest to spowodowane wypadkiem przy pracy, jakiemu powód uległ w dniu 3 listopada 2014 roku.

Ustalenia w tym przedmiocie zostały poczynione przez sąd w oparciu o analizę dokumentacji rentowej i medycznej ubezpieczonego oraz w szczególności na podstawie przeprowadzonego w toku postępowania sądowego dowodu z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu neurologii oraz medycyny pracy.

Biegli sądowi lekarze ww. specjalności – na podstawie analizy źródłowej dokumentacji medycznej, zebranego od ubezpieczonego wywiadu oraz po przeprowadzeniu badań – rozpoznali u K. M. przebyty uraz głowy ze wstrząśnieniem mózgu, bez następstw klinicznych, bóle kręgosłupa w wywiadzie oraz nadciśnienie tętnicze i zgodnie wskazali, że brak jest podstaw do orzekania długotrwałej, częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy K. M. w związku z wypadkiem przy pracy z 3 listopada 2014 roku.

Podczas badania neurologicznego nie stwierdzono ogniskowych objawów neurologicznych pod postacią niedowładów, porażień, jak również objawów zespołu bólowego. Zgłaszane przez K. M. dolegliwości mają głównie charakter subiektywny i nie znajdują odzwierciedlenia w stanie przedmiotowym. Nadciśnienie tętnicze jest dobrze kontrolowane, przebiega bez zmian narządowych i nie stanowi przeciwwskazania do pracy. K. M. może wykonywać pracę zgodnie z wykształceniem i doświadczeniem zawodowym jako nauczyciel zawodu.

Ubezpieczony w piśmie z dnia 29 czerwca 2016r. złożył zarzuty do opinii, kwestionując ustalenie w zakresie braku następstw na tle neurologicznym i domagając się powołania kolejnych biegłych.

Odpowiadając na zastrzeżenia ubezpieczonego biegła z zakresu neurologii w opinii uzupełniającej w całości podtrzymała wydaną przez siebie opinię o stanie zdrowia powoda wskazując, że podczas badania neurologicznego nie stwierdzono ogniskowych objawów neurologicznych ani objawów zespołu bólowego. Wyjaśniła, że wstrząśnienie mózgu jest przemijającym zaburzeniem czynności pnia mózgu, nie daje trwałych następstw neurologicznych, charakteryzuje się krótkotrwałą, przemijającą utratą świadomości.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż przedłożona przez ubezpieczonego dokumentacja medyczna dotycząca leczenia jest bardzo skąpa. Z dokumentacji tej wynika, że w wyniku zdarzenia z 3 listopada 2014 ubezpieczony doznał urazu głowy z chwilową utratą przytomności, a dobadanie TK z 3 listopada 2014 roku nie wykazało zmian. Również kolejne badanie TK mózgowia z 23 listopada 2014 roku nie wykazało cech krwawienia wewnątrzczaszkowego, zmian pourazowych kości, a jedynie krwiak podczapcowy w okolicy ciemieniowo – potylicznej, który nie wymagał hospitalizacji. W świetle powyższego nie budzi wątpliwości Sądu stanowisko biegłych, którzy nie widzą podstaw do orzekania niezdolności do pracy K. M..

Zważyć w tym miejscu należy, iż specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen.

Zakres czynności sądu przy dokonywaniu oceny dowodu z opinii biegłych został scharakteryzowany przez orzecznictwo Sądu Najwyższego – choćby w wyroku z 8 maja 2008 roku (sygn. akt I UK 356/07, Lex nr 490392), w którym zawarto konstatację, że jakkolwiek ocena niezdolności do pracy, w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania pracy, wymaga z reguły

wiadomości specjalnych (opinii biegłego), to jednak ostateczna ocena, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy musi uwzględniać także inne elementy, w tym zwłaszcza poziom kwalifikacji ubezpiezonego, możliwości zarobkowania w zakresie tych kwalifikacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 12 ust. 1 i 3 oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy dodał, że ocena, jakiej winien dokonać sąd, ma charakter prawny, stanowiąc subsumcję stanu faktycznego do norm prawnych, i może jej dokonać wyłącznie sąd, a nie biegły.

Opinie sporządzone w toku niniejszego postępowania wydane zostały przez biegłych sądowych - specjalistów posiadających wieloletnią praktykę zawodową, cieszących się dużym autorytetem, po uprzednio przeprowadzonym badaniu ubezpiezonego oraz analizie treści wcześniejszej dokumentacji lekarskiej dotyczącej ubezpiezonego. Opinie te są logiczne i spójne, a wnioski w nich zawarte prawidłowo uzasadnione.

Oceny powyższej nie mogą podważać li tylko subiektywne odczucia samego K. M., który poza polemiką z rozpoznaniem postawionym przez biegłych sądowych (dotyczącym postawionej diagnozy dotyczącej braku niezdolności do pracy) nie przedstawił żadnych argumentów świadczących o ewentualnej wadliwości przeprowadzonych przez biegłych badań. W uwzględnieniu powyższego sąd nie podzielił zarzutów powoda formułowanych przez niego w pismach procesowych z 29 czerwca 2016 roku i 19 września 2016 roku, ponieważ nie zawierały one merytorycznych zastrzeżeń co do treści opinii, mogących podważyć prawidłowość badania i posiadaną przez biegłych wiedzę specjalną z zakresu medycyny.

Jednocześnie za niecelowe sąd uznał przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych w nowym składzie, ponieważ dotychczas złożone opinie pisemne są na tyle jasne, kompletne, spójne i wzajemnie korespondujące, że stanowią wystarczającą podstawę oceny stanu zdrowia powoda i jego wpływu na zdolność do pracy. Przy tym sąd zważył, że ocena niezdolności do pracy wymaga wiadomości specjalnych i musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych, dysponujących specjalistyczną wiedzą medyczną. Okoliczność, że opinia biegłych nie ma treści, odpowiadającej stronie, zwłaszcza gdy wypowiedziało się w sprawie dwóch wysokiej klasy specjalistów, nie może uzasadniać przeprowadzania dowodu z dalszych opinii. Innymi słowy samo niezadowolenie strony z opinii, która nie odpowiada jej oczekiwaniom, nie stanowi wystarczającej podstawy do przeprowadzenia dowodu z kolejnej opinii.

Z powyższych względów, Sąd nie znajdując podstaw do uwzględnienia odwołania wnioskodawcy, odwołanie to – w oparciu o przepis art. 477 § 1 k.p.c. – oddalił jako niezasadne.

SSO Anna Stasiewicz-Kokotowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...),
3. (...);
4. (...).